

РЕШЕНИЕ

№ 15800

гр. София, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА М. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря НАДЯ В. ЧЕРНЕВА
като разгледа докладваното от ЯНА М. ФИЛИПОВА Гражданско дело № 20211110125053 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от (ФИРМА) против ***** с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 219,24 лева, представляваща сбор от регресно вземане за заплатено от дружеството обезщетение в размер на 204,24 лева по Договор за застраховка „Каско+“ по полица № 440120131001715 за вреди по автомобил с марка *****“, с рег. № ***** вследствие на пътнотранспортно произшествие реализирано в резултат на несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно на в гр. (АДРЕС) и 15 лева ликвидационни разноски по щета № 44011112016144, ведно със законна лихва за забава върху главницата от подаване на исковата молба на 05.05.2021 г. до окончателно погасяване на вземането.

В исковата молба са изложени твърдения, че към момента на възникване на процесното пътнотранспортно произшествие между (ФИРМА) и собственика на описания автомобил е съществувало валидно застрахователно правоотношение по силата на Договор за застраховка „Каско+“. Процесуалният представител на страната поддържа, че по повод инцидента в дружеството била образувана щета № 44011112016144, по която е определено застрахователно обезщетение в размер на 204,24 лева, което било изплатено на собственика на увредения автомобил. В исковата молба са изложени твърдения, че застрахователят е направил разноски в размер на 15 лева. Представителят на страната поддържа, че пътят, на който е реализиран инцидента е част от общинската пътна мрежа, за поддържането на която отговаря ответника. В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът отправил регресна покана до ***** за заплащане на изплатеното застрахователно обезщетение и направените ликвидационни разноски, но ответникът отказал да изпълни доброволно задължението си. Направено е искане сторените от страната съдебни разноски да бъдат възложени в тежест на ответника.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез процесуалния си представител юриконсулт Г., оспорва исковата претенция по основание и размер. В подадения отговор са изложени

съображения, че по делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява описания в исковата молба механизъм на пътнотранспортно произшествие, както и че е налице пряка-причинно следствена връзка между инцидента и описаните увреждания по моторното превозно средство. Процесуалният представител на страната поддържа, че не е спазено изискването на Наредба № I-167/24.10.2002 г. за изготвяне на снимков материал на произшествието, като не били представени и фотоснимки от извършен оглед и заснемане на мястото на инцидента. В допълнение е отбелязано, че е налице неяснота относно точното място на възникване на пътния инцидент. В депозирания отговор са изложени съображения, че не са ангажирани доказателства относно състоянието на пътната настилка при възникване на инцидента. Процесуалният представител на страната поддържа, че пътният участък, на който се сочи да е реализирано пътнотранспортното произшествие се стопанисва от **** по силата на Споразумителен протокол за съвместно финансиране на поддържането на републиканските пътища в чертите на *****. Направено е искане направените от ответника съдебни разноси да бъдат възложени в тежест на ищеца.

С подадения отговор е направено искане **** ***** да бъде конституирана като трето лице-помагач на ***** , тъй като процесният участък от пътя се поддържа от нея съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1, т.1 вр. чл. 3, ал. 2 от Закона за пътищата. Във връзка с формулираното искане по чл. 219, ал. 1 ГПК ответникът поддържа, че между ***** и *****та е сключено споразумение за съвместно финансиране на поддържането на републиканските пътища в рамките на населеното място. Ответникът е направил искане да бъде приет за съвместно разглеждане обратен иск срещу **** ***** при условие, че главната претенция бъде срещу ***** бъде уважена.

С Определение от 27.12.2021 г. **** ***** е конституирана в качеството на трето лице-помагач на ответника и е приет за съвместно разглеждане предявения обратен иск.

В срока по чл. 131 ГПК **** ***** оспорва предявените главен и обратен иск. Процесуалният представител на страната поддържа, че по делото не са ангажирани доказателства в подкрепа на поддържаните от (ФИРМА) твърдения относно механизма на възникване на пътния инцидент. Пълномощникът на ответника поддържа, че от представеното по делото уведомление за щета от 24.06.2020 г. може да се направи извод, че мястото на сочения от ищеца инцидент се намира на територията на Община Б., поради което ***** не е материалноправно легитимирана да отговаря по регресната претенция. В подадения отговор са изложени подробни съображения, че не е съставен надлежен протокол, удостоверяващ възникване на пътнотранспортно произшествие, не е изготвен снимков материал на автомобила, за който се твърди, че е увреден и на мястото, на което се поддържа, че е възникнал инцидента, и не са уведомени компетентните органи на МВР. В допълнение е отбелязано, че не са ангажирани доказателства, от които да може да се направи извод относно пътната обстановка, при която е възникнал инцидента. Процесуалният представител на страната се позовава на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, съгласно която водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движение да се съобразяват с условията на пътя, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. При условията на евентуалност се сочи, че водачът на увреденото моторно превозно средство с поведението си е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат. В подадения отговор са изложени съображения, че по делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява, че при възникване на пътния инцидент водачът на моторното превозно средство не е бил под въздействие на алкохол, медикаменти или наркотични вещества.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира следното:

В чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ е уредено специално суброгационно право в отклонение от правилото на чл. 74 ЗЗД, тъй като при настъпване на застрахователното събитие застрахователят не изпълнява чуждо правно задължение, а изплащайки застрахователно обезщетение, изпълнява свое договорно задължение, вследствие на което по силата на чл.

410, ал. 1, т. 2 КЗ встъпва в правата на увредения срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД. Когато причинител на вредата е лице, комуто е възложено някаква работа, по силата на чл. 49 ЗЗД вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, отговорност носи и възложителят за вредите, причинени от изпълнителя на възложената работа при или по повод нейното изпълнение. Още в *т. 15 от Постановление № 7/1977 г. на Пленума на ВС* се приема, че суброгацията на застрахователя включва и правната възможност той да предявява иски за реализиране на отговорността по чл. 47 - 49 ЗЗД, когато са налице основания за нея.

От изложеното следва, че в доказателствена тежест на ищеца по предявения иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ е да докаже при условията на пълно и главно доказване в кумулативност следните факти: сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът и на път, за който отговорност носи *****, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение, застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение, както и посочения механизъм на ПТП, в причинна връзка, с който да са нанесени твърдените вреди на моторното превозно средство и размера на обезщетението.

В доказателствена тежест на ответника по главния иск е да проведе насрещно доказване по обстоятелствата възложени в доказателствена тежест на ищеца, респ. да докаже възраженията си по отговора включително и че друго лице носи отговорност за поддръжка на пътя, на който се твърди да е възникнал пътния инцидент.

В доказателствена тежест на ищеца по предявения обратен иск е да установи при условията на пълно и главно доказване, че процесното пътнотранспортно произшествие е настъпило на път от републиканската пътна мрежа, който по силата на договор се поддържа от **** *.

В доказателствена тежест на третото лице-помагач на страната на ответника и ответник по предявения обратен иск е да проведе насрещно доказване по обстоятелствата възложени в тежест на ищеца по главния, респ. по обратния иск, както и че процесното пътнотранспортно произшествие е възникнало на пътен участък, за който ***** не носи отговорност по поддръжка.

При съобразяване на становището на страните с доклада по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделени следните обстоятелства: че към датата на пътния инцидент между (ФИРМА) и собственика на автомобил с марка ***** с рег. № ***** е съществувало валидно правоотношение по застраховка „Каско+“, както и че ищецът е заплатил на собственика на моторното превозно средство сумата в размер на 204,24 лева по щета № 44011112016144, по която е направил ликвидационни разноси в размер на 15 лева.

Основният спорен по делото въпрос се поставя върху мястото на настъпване на описания в исковата молба пътен инцидент, респ. кое е лицето, което отговаря за състоянието на пътната настилка.

Като писмено доказателство по делото е представено уведомление за щета № 44011112016144 за настъпило застрахователно събитие с процесния лек автомобил марка ***** с рег. № ***** на 22.06.2020 г., като в графа „Описание на събитието“ водачът на моторното превозно средство посочил, че „при движение по пътя по бул. Е. посока Б. и под моста на булеварда, преди представителството на (фирма), автомобилът попаднал в огромна дупка на пътя, в резултат на което била изкривена джантата на превозното средство“. По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на водача на процесното моторно превозно средство, който депозирал искане до ищцовото дружество за изплащане на застрахователно обезщетение. Свидетелят сочи, че се движел в посока ГКПП ***** като под „моста за Б.“ автомобилът попаднал в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно с дълбочина от поне 15 см. Водачът разкрива, че чул силен звук от

пропадането на автомобила в дупката, като след инцидента сменил гумата, която била срязана.

Съдът намира, че от събраните по делото доказателства се установява, че участъкът от пътя, на който е реализирано произшествието – (име) в посока ГКПП ***** преди представителство на (фирма), представлява част от републикански път, трети клас /Ш-638/, по смисъла на чл. 3, ал. 2 и 4 от ЗП, съобразно списъка, приет с РЕШЕНИЕ № 959 ОТ 31 ДЕКЕМВРИ 2018 г. за утвърждаване на Списък на републиканските пътища, за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса, и за определяне на съоръжение, за което се събира такса по чл. 10, ал. 4 от Закона за пътищата за ползване на отделно съоръжение по републиканските пътища. Съдът намира, че при определяне на мястото на пътния инцидент следва да бъде взета предвид изнесената от водача информация в подаденото искане за изплащане на застрахователно обезщетение депозирано няколко дни след събитието, а именно, че инцидентът е възникнал под мост на булевард *****, наименуван от водача бул. Е., преди представителството на (фирма), като мястото на събитието е видимо на - <https://www.google.com/maps/@42.7492617,23.226028,3a,75y,214.47h,58t/data=!3m6!1e1!3m4!1sentry=ttu> без за локализирането на мястото на инцидента да са необходими специални знания, с каквито съдът да не разполага.

Републиканските пътища са изключителна държавна собственост – чл. 8, ал. 2 ЗП и тяхното управление се осъществява от *****, която на основание чл. 30, ал. 1 ЗП осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища. Съгласно чл. 30, ал. 3 ЗП *****та и Общините осъществяват съвместно по взаимна договореност дейностите по изграждането, поддържането и ремонта на републиканските пътища в границите на урбанизираните територии при условията и по реда, определени с правилника за прилагането на закона. Законът е възложил поддържането на републиканските пътища като нормативно задължение на ответника, като без значение е по какъв начин ответникът е избрал да организира изпълнението на това свое задължение (чрез възлагане поддръжката на пътя на друго лице по силата на обществена поръчка или договаряне с общината по местонахождението на републиканския път). Дадената правна възможност по чл. 30, ал. 3 ЗП ***** в качеството на собственик на път от републиканската пътна мрежа да постигне взаимна договореност с общината по местонахождението на републиканския път относно неговата поддръжка не освобождава *****та от нейното задължение по чл. 19, ал.1, т.1 ЗП, нито го прехвърля на съответната община - то остава задължение на собственика на пътя, която по своя преценка може да реши как да осъществи изпълнението му. При сключен договор с друго юридическо лице или Община за извършване на поддръжка и ремонт на пътя неизпълнението му от тяхна страна е въпрос на тяхна договорна отговорност към *****та за неизпълнението на договора, но не я освобождава от отговорността по чл. 49 ЗЗД към увреденото лице. В подкрепа на изложеното е Решение № 3398/17.05.2017 г. по в. гр. д. № 16347/2016 г. на Софийски градски съд, IV – А въззивен състав.

Предвид изложеното съдът намира, че липсват доказателства в подкрепа на поддържаните от ищеца твърдения, че ответникът ***** има задължение да отстранява неизправностите на пътната настилка по процесния път от републиканската пътна мрежа, като такова задължение има друг правен субект, а именно собственикът на пътя *****. Следователно няма основание за ангажиране отговорността на ответника на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. с чл. 49 вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД и релевираната претенция се явява неоснователна. При неоснователност на главния иск предявеният от ***** обратен иск не подлежи на разглеждане.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в тежест на ищеца следва да бъдат възложени сторените от ответника съдебни разноски в размер на 100 лева юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на страната, изчислено съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от (ФИРМА), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. (адрес)Б, против *****, с адрес в гр. (адрес), осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ за заплащане на сумата в размер на 219,24 лева, представляваща сбор от регресно вземане за заплатено от дружеството обезщетение в размер на 204,24 лева по Договор за застраховка „Каско+“ по полица № 440120131001715 за вреди по автомобил с марка *****, с рег. № ***** вследствие на пътнотранспортно произшествие реализирано в резултат на несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно на в гр. (АДРЕС) и 15 лева ликвидационни разноски по щета № 44011112016144, ведно със законна лихва за забава върху главницата от подаване на исковата молба на 05.05.2021г. до окончателно погасяване на вземането, като неоснователен.

ОСЪЖДА (ФИРМА), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. (адрес) Б, да заплати на *****, с адрес в гр. 9адрес), сумата в размер на 100 лева представляваща сторени по делото съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника ***** - *****, *****.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от съдебния акт.

Съдия при Софийски районен съд: _____